

PŘED ADAMEM, PŘED EVOU

I.

Času tak tak, vášně až až. Ale stihli to. Uštkli se
v rýmu a takto zcelení skrze stráž proklouzli v lásky
akronymu

na vodu nevodu, do rozmilých tenat právě
narozených mláďat moří a jezerňat, jež nakojena
lidským pachem vyrostla v největší predátory, jací
se kdy pohybovali po odvrácené straně Země:

míry jedné slzy dosáhli.

II.

Avšak ta síla, již planuli, ta energie nad všechny
potopy, díky které svět už nikdy znovu od nuly,
a ty tvé oči, z nichž pramen vyvěrá a který jak
ještěrka v tváři zaseknuta vyhlíží, zvědavě čenichá,
pak zlomí se dolů a už jen kropí a kropí –

Ano! Přesně takto nabídni se mužům, své boky
zapři a dej jim napít, věř, že se zastaví a v místě
klínu ochutnají z kalicha, já vím, že se tu zatím
všichni míháme, naražení na kyvadlovou tyč hodin,
pověšení hlavou dolů,

věř, že jeden z nás se určitě zastaví!